

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy M. w W. VIII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Bazan

Protokolant: Monika Nałęcz, Wioletta Zakrzewska, M. B. (1), P. W., C. M.,

przy udziale Prokuratora: Sylwia Salach, M. B. (2), B. S., M. W., E. B., A. K.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 14 listopada 2014 r., 3 lutego 2015 r. 1 kwietnia 2015 r. (k.626-631 przeczytać), 30 września 2015 r. (k.662-666 przeczytać), 19 listopada 2015 r., 3 lutego 2016 r. 13 kwietnia 2016 r., 30 maja 2016 r.

sprawy

A. C., córki T. i M. z domu K., urodzonej (...) w W.

oskarżonej oto, że:

1. w okresie od 09 do 25 lipca 2010 r w W. dokonała kradzieży komputera typu laptop marki T. (...) o nr ser. (...) na szkodę K. P. (1), tj. o czyn art. 278§1 k.k.
2. w okresie od 09 lutego do 01 lipca 2010 r w W., dokonała przywłaszczenia mienia powierzonego w postaci pieniędzy w kwocie 3000 zł, na szkodę K. P. (1), tj. o czyn z art. 284§2 kk
3. w dn. 16 lipca 2010 r w nieustalonym miejscu nie będąc osobą uprawnioną dokonała usunięcia danych informatycznych zgromadzonych na komputerze typu laptop m-ki T. (...) o nr ser. (...), na szkodę K. P. (1), tj. o czyn art. 268a§1 kk
4. w okresie od 09 do 25 lipca 2010r w W., działając w krótkich odstępach czasu, w celu realizacji z góry powziętego zamiaru, uzyskała dostęp do informacji dla siebie nie przeznaczonych przez przełamanie zabezpieczenia elektronicznego konta pocztowego P.@.ecrkl.pl. na szkodę K. P. (1), tj. o czyn z art. 267§1 kk w zw. z art 12 kk

orzeka:

- I. oskarżoną A. C. uniewinnia od popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie 1 części wstępnej wyroku;
- II. oskarżoną A. C. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie 2 części wstępnej wyroku, wyczerpującego ustawowe znamiona przestępstwa z art. 284 § 2 k.k. i na podstawie powołanego przepisu skazuje ją, a na podstawie art. 284 § 2 k.k. przy zastosowaniu 37a k.k. wymierza jej karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;
- III. oskarżoną A. C. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie 3 części wstępnej wyroku wyczerpującego ustawowe znamiona przestępstwa z art. 268a § 1 k.k. i na podstawie powołanego przepisu skazuje ją, a na podstawie art. 268a § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 37a k.k. wymierza jej karę 3 (trzech) miesięcy

ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

IV. oskarżoną A. C. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie 4 części wstępnej wyroku wyczerpującego ustawowe znamiona przestępstwa z art. 267 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i na podstawie powołanego przepisu skazuje ją, a na podstawie art. 267 § 1 k.k. wymierza jej karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

V. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 3 k.k. wymierzone wobec oskarżonej w punktach II – IV kary jednostkowe ograniczenia wolności łączy i wymierza jej karę łączną ograniczenia wolności w wymiarze 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

VI. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k., w zw. z § 14 ust. 2 pkt 3, § 14 ust. 7, § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, póź. 1348 z późn. zm.) zasądza od oskarżonej A. C. na rzecz oskarżycielki posiłkowej K. P. (1) kwotę (...) (tysiąc sto siedemdziesiąt sześć) złote, tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez oskarżycielkę posiłkową na ustanowienie pełnomocnika z wyboru;

VII. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżoną A. C. do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej K. P. (1) kwoty 3000 (trzech tysięcy) złote;

VIII. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. stwierdza, iż w zakresie czynu, od którego uniewinniono oskarżoną, koszty procesu ponosi Skarb Państwa, a w zakresie czynów za które skazano oskarżoną, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżoną w całości od zapłaty kosztów postępowania na rzecz Skarbu Państwa i określa, że wchodzące w ich skład wydatki ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt VIII K 654/11

UZASADNIENIE

wyroku z dn. 6 czerwca 2016 r.

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. C. wykonywała zadania z tytułu umów cywilnoprawnych na rzecz K. P. (1) w (...) Centrum (...) przy ul. (...) w W. od listopada 2009 roku.

A. C. w pracy korzystała z przenośnego komputera marki T. (...), za pomocą którego prowadziła m.in. korespondencję K. P. (1) z podmiotami współpracującymi.

Współpraca między kobietami początkowo układała się poprawnie, lecz z każdym kolejnym miesiącem ich relacje psuły się, ponieważ K. P. (1) miała uwagi do A. C. o jakość wywiązywania się przez nią ze swoich obowiązków.

W dn. 10 lipca 2010 r. poszła na zwolnienie lekarskie z powodu złego stanu psychicznego, a następnie przez 2 tygodnie miała wyłączony telefon komórkowy i nie kontaktowała się z K. P. (1). Po włączeniu telefonu w dniu 25 lipca 2010 r., A. C. skontaktowała się z K. P. (1) i ustaliły termin zwrotu laptopa za pośrednictwem kuriera. W dniu 26 lipca 2010 r. laptop został zwrócony K. P. (1).

A. C. była trzykrotnie karana za czyny z art. 286 § 1 k.k. i 286 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. - ostatnio wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w sprawie o sygn. IX K 972/07.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: k: 76, 266-267, 597-598, 620 - wyjaśnienia oskarżonej A. C.; k: 20, 27, 620-623, 627-631, 663- 665 – częściowe zeznania K. P. (1); k: 1 – 16 – zawiadomienie o przestępstwie wraz z załącznikami, k: 19 – 21 - protokół przyjęcie ustnego zawiadomienia o przestępstwie, k: 24-26 – protokół zatrzymania rzeczy oraz spis rzeczy, k: 28 – pismo – wykaz zaliczek służbowych, k: 29-30 – kserokopia umowy zlecenia, k: 31- rozwiązanie umowy cywilnoprawnej, k: 32 – pismo – specyfikacja zdawanego sprzętu, k: 33- 39 – wydruki korespondencji e-mail, k: 42-43 – protokół przeszukania pomieszczenia mieszkalnego, k: 44-46 – protokół zatrzymania rzeczy oraz spis rzeczy, k: 47, 61 – pismo do (...) W. II (wydruk fax), k: 52-57, 61-71 – opinia biegłego z zakresu informatyki śledczej wraz z załącznikiem oraz z wydrukami wybranych stron załącznika do opinii w formie elektronicznej, k: 72 – pismo z (...) SA. SKA., k: 81-88 - pismo do (...) W. II wraz z załącznikami (wydruki fax), k: 102-103 – dane o karalności, k: 112 – kserokopia potwierdzenia nadania przesyłki, k: 111 – specyfikacja zdawanego sprzętu, k: 112 – 114 – wydruki korespondencji e-mail, k: 115 – rozwiązanie umowy cywilno-prawnej, k: 117 – 122 – wydruki stron internetowych oraz korespondencji e-mail, k: 176 – 176 – kserokopia historii choroby, k: 178a – 179 – opinia sądowno-psychiatryczna, k: 237 – 238, 257-258, 339a-339b, 567-568, 577, 649 - 650 – dane o karalności; k: 340 - 523 – kserokopie wybranych kart akt sprawy VII P 1530/10 Sądu Rejonowego dla Miasta S. w W. – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych; k: 595 – kserokopia postanowienia w sprawie VII P 1530/10 Sądu Rejonowego dla Miasta S. w W. – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych; k: 624 - 625 – kserokopia pisma; k: 674 - 676, 717-718, 735-737 – dane o karalności; oraz segregator opisany jako (...). (...) I- (...) 2010.

Oskarżona **A. C.**, przesłuchiwana w toku postępowania przygotowawczego nie przyznała się do popełnienia żadnego z zarzucanych jej czynów. Wyjaśniała, że od 2009 r. zatrudniona była w (...) Centrum (...) przy ul. (...) w W. (dalej: (...)) i komputer marki T. (...) otrzymała od K. P. (1) do użytku służbowego i często zabierała go do domu. Wskazała, że w dn. 10 lipca 2011 r. poszła na zwolnienie lekarskie z powodu złego stanu psychicznego, a następnie przez 2 tygodnie miała wyłączony telefon komórkowy i nie kontaktowała się z K. P. (1). Z relacji oskarżonej wynika, że oskarżycielka posiłkowa wiedziała, gdzie mieszka i w każdej chwili mogła przyjechać i odebrać laptop. Oskarżona zaprzeczyła, żeby kiedykolwiek włamała się na konto poczty elektronicznej K. P. (1) – piotrowska@ecrk.pl, natomiast wielokrotnie logowała się do niego przy pomocy ww. laptopa, gdyż - zdaniem oskarżonej – miała do tego prawo, ponieważ pokrzywdzona udostępniła jej hasło dostępu do tego konta. A. C. wyjaśniła, że w dn. 16 lipca 2011 r. zainstalowała na ww. laptopie nowy system operacyjny z płyty dołączonej do komputera, na prośbę K. P.. Oskarżona nie była w stanie wskazać, kiedy taka prośba ze strony oskarżycielki posiłkowej padła, ani nie wskazała świadków rozmowy w tym zakresie. Oskarżona oświadczyła, że nie pamięta, aby usuwała z pamięci dysku twardego laptopa m-ki T. takie pliki jak „backup.dst” lub „index.dat”, wskazała, że mogło to nastąpić przy okazji czyszczenia historii przeglądanych stron, którą wykonała przed dokonaniem zwrotu ww. laptopa K. P.. A. C. w swoich wyjaśnieniach podała, że przed instalacją nowego systemu operacyjnego, skopiowała pliki związane z funkcjonowaniem (...) na inny komputer, gdyż zamierzała przekazać je organom ścigania, co ostatecznie uczyniła w toku postępowania prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową w Ostrołęce pod sygn. akt 5 Ds. 35/10. Z relacji oskarżonej wynika, że dokonała rozliczenia wszystkich zaliczek otrzymanych od oskarżycielki posiłkowej w toku wykonywanych czynności służbowych, lecz wszystkie dokumenty z tym związane posiada K. P.. Oskarżona wskazała, że w czasie przesłuchania jej do sprawy niniejszej, pozostawała w sporze z K. P. o ustalenie stosunku pracy, zaległych wynagrodzeń z tytułu umowy o dzieło oraz mobbing zawisłej przed Sądem Pracy w W. na ul. (...) pod sygn. akt VII P 1530/10 (k. 76, 597).

A. C., przesłuchiwana na etapie postępowania sądowego nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów i początkowo odmówiła złożenia wyjaśnień. Oskarżona potwierdziła uprzednio złożone, w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnienia z k. 76 oraz w postępowaniu sądowym z k. 266-267.

Oskarżona w swoich wyjaśnieniach z dn. 25 lipca 2013 r. zaprzeczyła, żeby dokonała kradzieży. A. C. powtórzyła swoje wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego, wskazując że na zwolnienie lekarskie poszła 9 lipca 2011 r. Z jej wyjaśnień wynika również, że K. P. nie mogła się z nią skontaktować, ale w dn. 25 lipca 2011 r. oskarżona odsłuchiwała nagrane na telefonie wiadomości i podała, że skontaktowała się w dn. 26 lipca 2011 r. z K. P., żeby ustalić warunki

zwrotu sprzętu i został on zwrócony. Oskarżona wyjaśniła, że informowała oskarżycielkę posiłkową, że nie będzie dostępna pod telefonem w okresie zwolnienia ale skontaktowała się z nią natychmiast po odsłuchaniu wiadomości.

A. C., odnosząc się do drugiego z zarzuconych jej czynów, uzupełniająco wskazała, że zaliczki w łącznej kwocie 3000 złotych miały być przeznaczone na rzeczy biurowe albo bilety do kina dla uczestników kursów, jednak ona nigdy nie otrzymała pełnej kwoty 3000 zł, gdyż aby dostać kolejną zaliczkę, musiała rozliczyć się z poprzedniej. Oskarżona wskazała, że otrzymywała kwoty po 500 zł, a ostatnią zaliczkę otrzymała na przełomie sierpnia i lipca, która również została rozliczona. Z jej wyjaśnień wynika, że ostatnie 500 zł zostało wydane na grupę, która była w K. i została przeznaczona na tężnię i bilety do kina.

Oskarżona, w odniesieniu do zarzutu dotyczącego usunięcia danych, podała, że dane z laptopa m-ki T. zostały trwale usunięte, nie były przez oskarżoną zapisywane, ponieważ jej zdaniem K. P. miała mieć je na innym komputerze.

A. C. zaprzeczyła również, aby przełamywała hasło do skrzynki pocztowej, gdyż nie potrafi tego robić, a hasło dostała od oskarżycielki posiłkowej.

Udzielając odpowiedzi na pytania oskarżyciela posiłkowego, oskarżona zaprzeczyła, aby wynosiła jakieś rzeczy z biura będąc na zwolnieniu. Wskazała, że sprzęt do karaoke został jej przekazany w K. przez koleżankę z pracy – A. D.. Tenże sprzęt miał być wykorzystany w celu zabawienia grupy na szkoleniu w K.. Oskarżona podała, że aparatem fotograficznym były wykonywane zdjęcia do archiwum (...), zaś telefony służbowe były przekazane w celu wykonywania obowiązków służbowych i używane 24 godziny na dobę, 7 dni w tygodniu, aby K. P. mogła się zawsze skontaktować z oskarżoną. A. C. wyjaśniła również, że opony oddała 26 lipca 2011 r. Oskarżona podała, że w trakcie zwolnienia była na lekach psychotropowych i nie myślała wówczas o odbieraniu telefonu. Oświadczyła, że mogło być tak, że ze służbowego telefonu korzystała podczas pobytu na zwolnieniu ale wszystko zwróciła. W uzupełnieniu do wcześniejszych wyjaśnień oskarżona podała, że wiadomość z 25 lipca była przesłana smsem. Wyjaśniła, że nie mieszka sama i być może któreś z jej dzieci korzystało z tego telefonu, gdyż ona go nie włączała. Z relacji oskarżonej wynika, że w trakcie zwolnienia nie było u niej żadnego kuriera. Odnosząc się do sformatowania dysku twardego komputera m-ki T., wskazała, że polecenie wykonania tej czynności zostało jej wydane jeszcze, gdy pracowała w (...). Oskarżona wskazała, że rozmowy na ten temat były prowadzone już dużo wcześniej, bo działanie komputera było powolne. Z jej wyjaśnień wynika, że dysk twardy został sformatowany przez jej konkubina, a płyta z systemem operacyjnym miała być przy komputerze i następnie zostać zwrócona razem z nim. A. C. wyjaśniła, że w rozliczaniu zaliczek uczestniczyła firma księgową, a w zakresie jej obowiązków leżało przekazywanie faktur rozliczeniowych do księgowości. Oskarżona wskazała, że robiła miesięczne wykazy i podpisywała je swoim nazwiskiem. Podała również, że księgowo nie interesowało rozliczenie pieniędzy, ponieważ te czynności były dokonywane bezpośrednio z K. P., a księgowy otrzymywał tylko faktury. Z relacji oskarżonej wynika, że zawiozła samochód m-ki F. (...) na przegląd techniczny, a wcześniej do mechanika w celu zlikwidowania usterek. Oskarżona wyjaśniła, że nie wzięła faktury za naprawę samochodu od mechanika, ponieważ bez faktury usługa miała być tańsza. A. C. podała również, że przegląd techniczny ww. pojazdu został wykonany, ale nie zdążyła wbić stempla w stacji kontroli pojazdów.

W toku dalszych wyjaśnień, oskarżona podała, że mogło być tak, że jeździła samochodem bez ważnych badań technicznych. Wskazała, że upoważnienie od K. P. do logowania się do skrzynki poczty elektronicznej piotrowska@ecrkl.pl nigdy nie zostało jej cofnięte. Oskarżona podała, że na ww. skrzynkę pocztową logowała się pod koniec lipca 2011 r. jeszcze przed wydaniem sprzętu oskarżycielce posiłkowej, wskazując, że uczyniła to w celu zabezpieczenia dokumentacji dla Prokuratury, ponieważ – w jej ocenie – K. P. ustawiała przetargi. Z relacji oskarżonej wynika, że cała dokumentacja, była zapisana na poczcie elektronicznej, a nie na dysku twardym laptopa. Wyjaśniła również, że złożyła doniesienie do Prokuratury w przedmiocie ustawiania przetargów przez K. P., lecz nie wie jakie rozstrzygnięcie zapadło w tamtym postępowaniu. A. C. podała, że K. P. wiedziała o złożonym zawiadomieniu i dlatego zaczęła szukać podstaw do tego, żeby uprzykrzyć życie oskarżonej. Oskarżona wskazała, że jest w posiadaniu nagrań, że oskarżycielka posiłkowa groziła jej uprzykrzeniem życia. Z relacji oskarżonej wynika również, że K. P. nasyłała na nią bandziorów i pisała ogłoszenia, że szuka ludzi, którzy odbiorą skradziony przez oskarżoną sprzęt. Oskarżona wyjaśniła, że nie ma dokumentacji dotyczącej rozliczenia zaliczek, bo przekazała jej K. P.

W odpowiedzi na pytania oskarżyciela posiłkowego, oskarżona wyjaśniła, że oddała bilety z tężni i na ich podstawie miała być wystawiona faktura, podając, że było to na przełomie czerwca i lipca, lecz nie pamięta dokładnie kiedy. Oskarżona wskazała, że była w kinie z grupą i wymieniała się tam z A. D., oświadczyła, że prawdopodobnie brała faktury za bilety do kina. Oskarżona wyjaśniła, że w K. była razem z synem i mieszkała z nim w jednym pokoju, odbywało się tam trzydniowe szkolenie, ale oskarżona miała tam być od drugiego dnia, bo wymieniała A. D.. Z relacji oskarżonej wynika, że były zawierane umowy o dzieło ale nie pamięta, czy za tamten okres miała taką umowę (266-267, 597).

Na rozprawie w dniu 14 listopada 2014 r., oskarżona odpowiadając na pytania obrońcy, wskazała, że ściągnięte z komputera oskarżycielki posiłkowej dokumenty przekazała na policję na początku sierpnia 2010 r. Wyjaśniła, że pozew przeciwko K. P. do Sądu Pracy złożyła również w tym samym czasie. Oskarżona oświadczyła, że nie pamięta kiedy K. P. złożyła na nią doniesienie na policję, ale miało to miejsce po tym, jak oskarżona złożyła swoje doniesienie na policję i pozew do Sądu Pracy - na pewno miesiąc albo dwa miesiące później. Oskarżona podała, że nie dostała do podpisania żadnego regulaminu pracy, regulaminu lub pisemnych wytycznych dotyczących sposobu rozliczania zaliczek, podpisania protokołu przekazania laptopa, ani protokołu przekazania samochodu do dyspozycji, dostała tylko upoważnienie. Z relacji A. C. wynika, że inkryminowany laptop wielokrotnie wyносиła z siedziby firmy wcześniej. Oskarżona oświadczyła, że rozliczała się ze wszystkich sprzętów jakie otrzymała, tj. samochodu, laptopa, zestawu karaoke i telefonu. Oskarżona podała, że samochód zostawiła na parkingu w dniu, kiedy poszła na zwolnienie, zaś reszta rzeczy była zwrócona tego samego dnia co laptop, tj. 26 lipca 2010 r. za pośrednictwem zamówionego przez oskarżoną kuriera. Oskarżona wyjaśniła, że telefon wyłączyła zgodnie z zaleceniem psychiatry, a przez okres zwolnienia cały czas przebywała w domu. Zaprzeczyła, aby celowo nie otwierała drzwi kurierowi, który do niej przychodził. Oskarżona wskazała, że komputer został sformatowany przez jej konkubenta M. M. (2) (k. 597-598).

Oskarżona odpowiadając na dalsze pytania obrońcy, wyjaśniła, że w biurze pracowała na komputerze stacjonarnym, a w (...) była asystentką K. P.. Wskazała, że do jej obowiązków służbowych należało robienie w zasadzie wszystkiego, co dotyczyło czynności biurowych. Oskarżona wyjaśniła, że miała dostęp do poczty elektronicznej firmy oraz wszystkich kont mailowych, założonych w tamtym czasie. Podała, że bywało tak, że w imieniu oskarżycielki posiłkowej przysyłała maile do kontrahentów. Odnosząc się do zaliczek, oskarżona wyjaśniła, że były one przeznaczane na zakup rzeczy biurowych, czasami kawy, herbaty, bądź na rzeczy potrzebne na szkolenia. Wskazała, że obowiązywała zasada, że aby dostać kolejną zaliczkę, musiała rozliczyć się z poprzedniej. Oskarżona wytłumaczyła, że K. P. na bieżąco wiedziała o zaliczkach, bo siedziała z oskarżoną w jednym pokoju. Z relacji oskarżonej wynika, że wszystkie dokumenty były wysyłane do zewnętrznego biura rachunkowego. Oświadczyła również, że K. P. udzielała jej zaliczek bezwrotnych, wypłacanych przelewami na konto. Oskarżona wskazała, że ostatnią zaliczkę otrzymała przed szkoleniem na przełomie czerwca i lipca 2010 r. A. C. podała, że za ostatni okres przepracowany na rzecz K. P. nie dostała częściowo wypłaty, bez wyjaśnienia przyczyny. Wskazała również, że do pracy przy szkoleniach, podpisywała z K. P. osobne umowy o dzieło i to była odrębna kwestia (k. 620).

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonej, wespół z pozostałymi dowodami ujawnionymi na rozprawie, Sąd ocenił w oparciu o reguły art. 7 k.p.k., zgodnie z którymi, Sąd ocenia dowody swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania, jak i wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego, nadto wszelkie wątpliwości, zgodnie z przepisem art. 5 § 2 k.p.k. Sąd ocenił na korzyść oskarżonej.

Sąd obdarzył wiarą wyjaśnienia oskarżonej A. C., w odniesieniu do zarzuconego jej czynu z art. 278 § 1 k.k., polegającego na kradzieży laptopa marki T. (...) na szkodę K. P. (1), w całości. Treść jej relacji w tym zakresie jest konsekwentna. K. P. (1) przedstawiła sytuację odmiennie. W toku postępowania, zeznała, że wyłącznie ona korzystała z laptopa (k. 20, 665), a następnie, że oskarżona mogła korzystać z laptopa ale tylko w pracy (k. 27, 622, 665). K. P. (1) twierdziła również, że A. C., zabierając laptopa do domu, działała z zamiarem jego kradzieży, na tej tylko podstawie, że oskarżona nie była upoważniona do wyniesienia sprzętu do domu. Nadmienić należy, że z zeznaniami oskarżycielki posiłkowej korespondują zeznania M. S., która podała, że dowiedziała się, że pracownik K. P. zatrzymał albo ukradł jej

laptopa (k. 288, 708). Niemniej jednak, Sąd uznał, iż treść jej depozycji nie stanowi wiarygodnego dowodu sprawstwa oskarżonej.

Nie ulega zatem wątpliwości, że podawane przez A. C. i K. P. (1) wersje dotyczące uprawnień oskarżonej do korzystania z laptopa, wzajemnie się wykluczają. Ponadto, należy podkreślić, że upoważnienia i polecenia wydawane przez oskarżycielkę posiłkową w (...) miały formę ustną, dlatego nie można jednoznacznie określić w jakim zakresie sprzęt został przekazany A. C. do używania. Zdaniem Sądu, inicjatywa dowodowa pozwalająca na weryfikację wersji przebiegu zdarzeń przedstawionych przez strony została wyczerpana. W związku z tym, wobec wątpliwości, którą z wersji przebiegu zdarzeń przyjął, Sąd jako podstawę ustaleń faktycznych przyjął wersję przebiegu zdarzeń podaną przez oskarżoną, a w konsekwencji odmówił przyjęcia wersji przebiegu zdarzeń podanej przez oskarżycielkę posiłkową K. P. (1).

Za prawdziwością wyjaśnień oskarżonej, w zakresie braku woli włączenia przedmiotowego laptopa do składników majątku własnego przemawia również okoliczność, że po udanej próbie kontaktu K. P. z A. C., laptop został niezwłocznie zwrócony oskarżycielce posiłkowej w dn. 26 lipca 2010 r (pismo – k. 32).

Sąd uznał zeznania oskarżycielki posiłkowej K. P. w odniesieniu do kradzieży laptopa m-ki T. za niewiarygodne. Jak zostało wskazane wcześniej, treść jej depozycji w tym zakresie jest niekonsekwentna. Nie sposób zweryfikować prawdziwości jej zeznań na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, co wynika z braku sformalizowanych procedur, które dotyczyły przekazywania i korzystania ze sprzętu służbowego w (...). Z treści jej depozycji wynika również, że po odzyskaniu laptopa m-ki T., uruchomiła go i sprawdziła dane na nim zapisane dopiero po miesiącu. Powyższa okoliczność dodatkowo uprawdopodobnia fakt, że laptop był używany głównie przez A. C., a oskarżona miała kopie swoich dokumentów na innych urządzeniach.

Oceniając zeznania świadka M. S., Sąd uznał je za niewiarygodne w zakresie, w jakim wskazała że A. C. ukradła laptopa K. P.. M. S. nie była naocznym świadkiem kradzieży rzeczy przez oskarżoną, ponadto nie przedstawiła żadnych szczegółów zdarzenia. Wobec powyższego, Sąd stwierdził, że jej zeznania nie mogą posłużyć do ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

Przechodząc do oceny nieosobowych źródeł dowodowych, Sąd w całości przychylił się do sporządzonej na potrzeby niniejszego postępowania pisemnej opinii sądowo-psychiatrycznej, sporządzonej przez biegłych psychiatrów B. D. i A. M., dotyczącej oskarżonej A. C. (k. 178a-179). Opinia jest pełna, kategoryczna oraz pozbawiona sprzeczności. Opinie została sporządzona przez profesjonalistów, posiadających rozległą wiedzę w dziedzinie, którą się zajmują. Biegłe są osobami bezstronnymi, nieznanymi stron postępowania i nieposiadającymi interesu w określonym rozstrzygnięciu niniejszej sprawy. Biegłe na podstawie analizy akt sprawy, dostępnej dokumentacji medycznej oraz badania sądowo-psychiatrycznego przeprowadzonego w dn. 20 listopada 2012 r. rozpoznały u oskarżonej A. C. zaburzenia adaptacyjne w postaci reakcji depresyjnej, co w konkluzji doprowadziło do wniosku, że jej stan psychiczny w odniesieniu do zarzucanych jej czynów nie znosił ale ograniczał w stopniu nieznacznym jej zdolność do rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem.

Autentyczność i rzetelność sporządzenia zgromadzonych w sprawie pozostałych dowodów nieosobowych w postaci: k: 1 – 16 – zawiadomienie o przestępstwie wraz z załącznikami, k: 19 – 21 - protokół przyjęcie ustnego zawiadomienia o przestępstwie, k: 24-26 – protokół zatrzymania rzeczy oraz spis rzeczy, k: 28 – pismo – wykaz zaliczek służbowych, k: 29-30 – kserokopia umowy zlecenia, k: 31- rozwiązanie umowy cywilnoprawnej, k: 32 – pismo – specyfikacja zdanego sprzętu, k: 33- 39 – wydruki korespondencji e-mail, k: 42-43 – protokół przeszukania pomieszczenia mieszkalnego, k: 44-46 – protokół zatrzymania rzeczy oraz spis rzeczy, k: 47, 61 – pismo do (...) W. II (wydruk fax), k: 52-57, 61-71 – opinia biegłego z zakresu informatyki śledczej wraz z załącznikiem oraz z wydrukami wybranych stron załącznika do opinii w formie elektronicznej, k: 72 – pismo z (...) S.A. SKA., k: 81-88 - pismo do (...) W. II wraz z załącznikami (wydruki fax), k: 102-103 – dane o karalności, k: 112 – kserokopia potwierdzenia nadania przesyłki, k: 111 – specyfikacja zdanego sprzętu, k: 112 – 114 – wydruki korespondencji e-mail, k: 115 – rozwiązanie umowy cywilno-prawnej, k: 117 – 122 – wydruki stron internetowych oraz korespondencji e-mail, k: 176 – 176 –

kserokopia historii choroby, k: 237 – 238, 257-258, 339a-339b, 567-568, 577, 649 - 650 – dane o karalności; k: 340 - 523 – kserokopie wybranych kart akt sprawy VII P 1530/10 Sądu Rejonowego dla Miasta S. w W. – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych; k: 595 – kserokopia postanowienia w sprawie VII P 1530/10 Sądu Rejonowego dla Miasta S. w W. – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych; k: 624 - 625 – kserokopia pisma; k: 674 - 676, 717-718, 735-737 – dane o karalności; oraz segregator opisany jako (...). (...) I- (...) 2010. nie były przedmiotem zarzutów stron, a także nie wzbudziły wątpliwości Sądu. Z tych względów Sąd nie odmówił wskazanym dowodom nieosobowym wiarygodności i mocy dowodowej.

Przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. (kradzieży) dopuszcza się ten, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Przedmiotem ochrony art. 278 k.k. jest własność, posiadanie oraz inne prawa rzeczowe i obligacyjne do rzeczy ruchomej, co rozumieć należy jako wyodrębniony i mogący samodzielnie występować w obrocie przedmiot materialny, który przedstawia wartość majątkową. Zachowanie się sprawcy przestępstwa kradzieży polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia. Przez zabór należy rozumieć bezprawne wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby dotychczas nią władającej i objęcie jej we własne władanie przez sprawcę. „Istota zaboru polega na wyjęciu spod władztwa dysponenta mienia ruchomego. Dopuścić się go może osoba, która nie ma w ogóle prawa rzeczą rozporządzać. Tym właśnie różni się kradzież od przywłaszczenia, którego przedmiotem może być rzecz będąca w legalnym, a nie bezprawnym posiadaniu sprawcy” (wyrok SN z 9 kwietnia 1997 r., III KRN 241/96, Prok. i Pr. 1997, nr 10, poz. 6; J. Satko, glosa do wyroku SN z 9 kwietnia 1997 r., III KKN 241/96, OSP 1998, z. 5, poz. 95). Do wypełnienia znamion przestępstwa kradzieży konieczne jest zaistnienie okoliczności, że wyjęcie rzeczy spod władztwa następuje wbrew woli osoby nią władającej, a także bez żadnej ku temu podstawy (wyrok SN z dnia 18.12.1998 r., IV KKN 98/98, Prok. i Pr. 1999, nr 7 – 8, poz. 5). Przy przestępstwie kradzieży działanie sprawcy należy uznać za ukończone z chwilą, gdy sprawca „zawładnął rzeczą, objął ją w swoje posiadanie, bez względu na to, czy zdołał następnie zamiar rozporządzania tą rzeczą jako swoją urzeczywistnić czy też nie” (wyrok SN z 21 stycznia 1985 r., II KR 311/84, OSNPG 1985, nr 8, poz. 110). Przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. należy do kategorii przestępstw kierunkowych, co oznacza, że zachowanie sprawcy ukierunkowane jest na ściśle określony cel, jakim jest przywłaszczenie cudzej rzeczy ruchomej. Do wypełnienia znamion przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. „nie wystarcza zatem, aby sprawca godził się na możliwość przywłaszczenia. Niezbędne jest tu wykazanie, że sprawca miał świadomość znaczenia swojego działania, tzn. zmierzał do przywłaszczenia rzeczy i jednocześnie chciał przywłaszczyć sobie cudzą rzecz” (wyrok SN z 5 maja 1999 r., V KKN 406/97, Prok. i Pr. 2000, nr 4, poz. 6). Zabór rzeczy musi następować w celu przywłaszczenia, tzn. włączenia przez sprawcę rzeczy do swojego majątku połączonego z trwałym pozbawieniem władztwa nad rzeczą jej dotychczasowego właściciela (wyrok SN z 17 lutego 1989 r., V KRN 280/88, OSNPG 1989, nr 8, poz. 94).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, oskarżona przyznała, że zabrała laptopa do domu, przed pójściem na zwolnienie lekarskie i w tym czasie zgrała ze skrzynki mailowej dokumenty elektroniczne pokrzywdzonej, posługując się w tym celu przedmiotowym laptopem, żeby wykorzystać je do złożenia zawiadomienia o przestępstwie.

Sąd dokonał również analizy zachowania oskarżonej pod kątem ewentualnego wypełnienia przez nią znamion czynu z art. 284 § 2 k.k., tj. przywłaszczenia laptopa powierzonego A. C.. Należało jednak stwierdzić, że z analizy jej zachowania i całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, nie wynika, aby miała zamiar trwałego pozbawienia K. P. (1) władztwa nad laptopem m-ki T. i że działała bez upoważnienia.

Dlatego też, analizując tak ustalony stan faktyczny, w świetle poczynionej oceny dowodów, Sąd doszedł do przekonania, że zachowanie oskarżonej A. C., opisane w I zarzucie nie wyczerpało znamion czynu z art. 278 § 1 k.k., ani 284 § 2 k.k.

Orzekając o kosztach postępowania, Sąd na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. wskazał, iż w zakresie czynu, od którego uniewinniono oskarżoną, koszty procesu ponosi Skarb Państwa.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.